

ה"ת 57750/02/15 - איאד בורקאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ה"ת 57750-02-15 בורקאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקש	איאד בורקאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת רכב מסוג טויוטה מ.ר. 46-722-30 (להלן: "**הרכב**"), אשר נתפש כמוצג ע"י המשיבה, נוכח העובדה שבתאריך 2/2/15, עוכב מר מלאעבי אוסאמה, בחשד להסעת שוהה בלתי חוקי. החקירה בתיק טרם הושלמה ולא הוגש כתב אישום כנגד מר אוסמה או כנגד המבקש. שוויו של הרכב הנו כ - 204000 ₪ (ראו המסמך שסומן על ידי במ/3 בתיק החקירה, בש' 5).

2. המבקש טען כי יש להורות על שחרור הרכב תוך הסתפקות באיסור דיספוזיציה ברכב, הטלת עיקול במשרד הרישוי וחתימה על התחייבות כספית מטעם המבקש. זאת, נוכח מכלול נסיבות האירוע ובשים לב לכך שנהג הרכב שוחרר עוד ביום תפישת הרכב.

3. המשיבה גורסת כי ניתן להחזיר את הרכב למבקש, ברם זאת תוך הטלת תנאים הכוללים שעבוד הרכב לטובת המדינה, הפקדה כספית וקיום ביטוח מקיף לרכב בתוקף. ב"כ המשיבה הבהיר בדיון, כי הרכב אינו דרוש לצרכים ראייתיים, אולם לשיטתו יש כוונה להגיש כתב אישום ולבקש את חילוטו של הרכב, וזאת נוכח העובדה שקיימת סבירות גבוהה לכך שהעבירה בוצעה בידיעת המבקש. ב"כ המשיבה הגיש לעיון בית המשפט את תיק החקירה.

4. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית המצביעה על כך, שהרכב נשוא הבקשה שימש את מר אוסאמה לצורך הסעת שוהה בלתי חוקי, וכן שבתוך הרכב נתפשו מעיל צבאי וחולצת מדים של צה"ל. עוד נמצא, כי ברכב הותקנה מערכת כריזה המדמה מערכת כריזה משטרתית (ראו המסמך שסומן על ידי במ/1 בתיק החקירה וכן המסמך במ/2 ש' 10). באשר למידת מודעותו של המבקש לשימוש אותו עשה אוסאמה ברכב, אציין כי החקירה טרם הושלמה, אולם על פני הדברים נתגלו אי התאמות בין גרסת אוסמה לבין גרסת המבקש, בכל הנוגע לנסיבות מסירת הרכב לידי אוסמה, כאשר גרסת המבקש באשר לסיבה בשלה רכש את הרכב אינה נקיה מספקות אף

היא (ראו במ/3 ש' 5-21, 79-82 לעומת במ/4 ש' 31, 6). מעדות המבקש עולה, כי הוא אינו משתמש ברכב ובנסיבות אלו לא ניתן לשלול כי העביר את הרכב לאוסמה תוך עצימת עיניים לפחות, בכל הנוגע לשימוש אותו יעשה אוסמה ברכב. לא למותר להוסיף, כי הן למבקש והן לאוסמה הרשעות קודמות בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים (ראו גליון הרשעות של אוסמה והמסמך במ/3 ש' 88).

5. נוכח עמדת המשיבה, לפיה הרכב אינו דרוש כראיה בהליך הפלילי העתידי, ככל שיתקיים הליך כאמור, השאלה העומדת להכרעה הנה כלום ניתן להורות על השבת הרכב לבעליו, בהינתן הצהרת המשיבה בדבר כוונתה לבקש את חילוט הרכב במסגרת ההליך הפלילי.

5. בבש"פ 5550/08 חי שמעון נ' מ"י (פורסם בנוב), קבעה כב' השופטת ארבל, בדונה בבקשה להחזרת רכב תפוש, את הדברים הבאים:

"התכלית העומדת בבסיס הטלת הערבויות בנסיבות דנן הינה הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי של הרכב. אכן, תכליתן אינה לסכל את השבת הרכב לחזקתו של העורר. על בית המשפט מוטלת, אפוא, החובה לתור אחר האמצעי אשר פגיעתו היא פחותה, באופן אשר יגשים את התכלית להבטחת אפשרות חילוט עתידי של הרכוש מחד גיסא, ואשר יפגע באופן מינימאלי בזכותו החוקתית של בעל הרכוש ליהנות מקניינו מאידך גיסא. מלאכת החיפוש אחר האמצעי החלופי האמור הינה, אפוא, פרי איזון, המעמיד על כפות המאזניים את האינטרס הציבורי אל מול האינטרס הפרטי של בעל הרכוש, באופן אשר יבטיח כי הפגיעה בזכותו של בעל הרכוש התפוס לא תהא בלתי מידתית".

6. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה דנן, בדגש על עוצמת הראיות הקיימות, בנוגע למודעותו של המבקש לשימוש שנעשה ברכב, סבורני כי האיזון הראוי בין זכותו הקניינית של המבקש לבין האינטרס הציבורי הנוגע להבטחת אפשרות חילוט עתידי, מוביל למסקנה כי ניתן להשיב את הרכב לידי המבקש, וזאת בתנאי שימולאו כל התנאים הבאים:

א. הפקדה במזומן בסך של 15000 ₪.

ב. חתימה על התחייבות מטעם המבקש על סך של 100000 ₪.

ג. הטלת עיקול במשרד הרישוי על הרכב.

ד. הצגת תעודת ביטוח מקיף לרכב שבו המדינה רשומה אף היא כמותב .

ה. איסור מוחלט לעשות כל דיספוזיציה ברכב.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

המשיבה תדאג לאסוף את תיק החקירה שהועבר לעיון בית המשפט, בתיאום עם המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, בהעדר
הצדדים.